

02.4

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

ПРИМЉЕНО:		07-05-2020	
КАТЕГОРИЈА	Класификацион ознака	Број	ПРЕДСТАВИТЕЉ
US-02-13-1-		87/19	

Broj: S1 3 U 031709 19 U
Sarajevo, 04.05.2020. godine

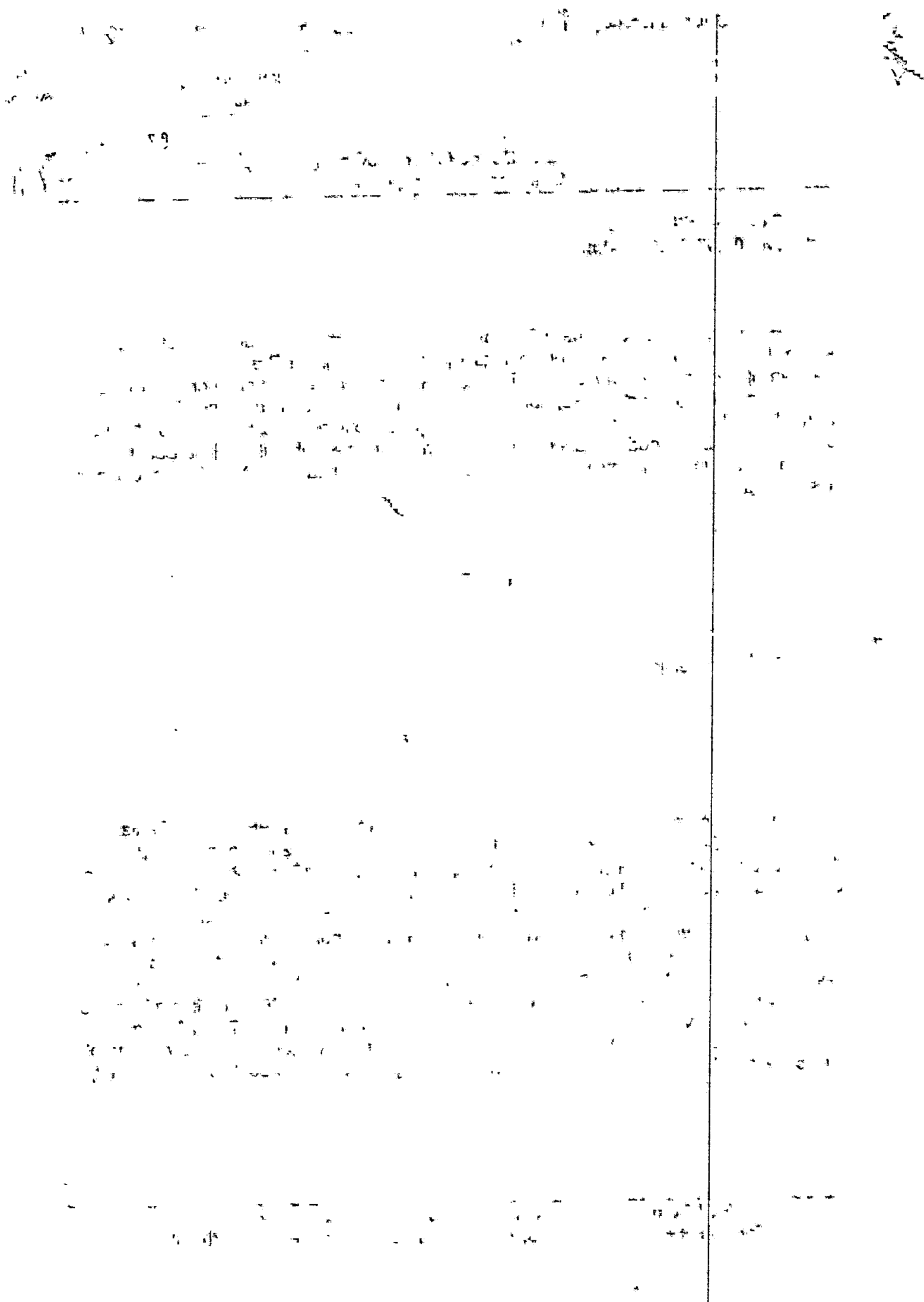
Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Investiciono-razvojna banka Republike Srpske a.d. Banja Luka, ul. Vidovdanska broj 2, Banja Luka, kojeg zastupa direktor Snežana Vujnić, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-896-6/18 od 28.12.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.05.2020. godine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-896-6/18 od 28.12.2018. godine, usvojena je žalba ponuđača „Keckom“ d.o.o. Banja Luka, izjavljena protiv rješenja broj: 02-720/18 od 27.11.2018. godine, ugovornog organa Investiciono-razvojna banka Republike Srpske a.d. Banja Luka, u konkurentskom zahtjevu za nabavku roba „nabavka sredstava za higijenu“, te je usvojen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM i djelimično je usvojen zahtjev za naknadu troškova pravnog zastupanja i naloženo je ugovornom organu da nadoknadi troškove za sastav žalbe, izjavljene protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača od 12.11.2018. godine u iznosu od 614,25 KM sa PDV-om i za sastav žalbe, izjavljene protiv rješenja od 27.11.2018. godine u iznosu od 614,25 KM sa PDV-om, što ukupno čini iznos od 1.228,50 KM sa PDV-om, u roku od 15 dana od dana konačnosti i izvršnosti rješenja, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Smatra da je tuženi postupio suprotno odredbama člana 119. i 120. ZJN. Navodi da ponuđač „Keckom“ d.o.o. Banja Luka nije imao realne izgleda za izbor njegove ponude, zbog čega je ugovorni organ donio odluku o poništenju postupka. Ukazuje da je jednako tretirao ponude oba ponuđača, te da ne postoji povreda ZJN. Smatra da tuženi nije mogao primijeniti odredbe ZUP-a, niti je to mogao tužitelj, te citira odredbe člana 120. stav 1. i stav 2. tačka c) ZJN. Ističe da nije povrijedio zakonske, niti podzakonske propise na štetu bilo kojeg od dva ponuđača, niti je odluka o poništenju postupka javne nabavke suprotna zakonskim ili podzakonskim propisima, zbog čega tuženi nije mogao donijeti pobijano rješenje, koje je u cijelosti suprotno odredbama člana 117., 119. i 120. ZJN. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ Investiciono-razvojna banka Republike Srpske a.d. Banja Luka, pokrenuo postupak javne nabavke sredstava za higijenu, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 505-7-1-19-3-10/18 od 12.10.2018. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka, dana 12.11.2018. godine, donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02-669/18. Ponuđač „Keckom“ d.o.o. Banja Luka je izjavio žalbu protiv navedene odluke, a ugovorni organ je dana 27.11.2018. godine, donio rješenje broj: 02-720/18, kojim je usvojio žalbu u cijelosti i poništio postupak javne nabavke. Obzirom da ugovorni organ nije odlučio o troškovima postupka, navedeni ponuđač je izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio i obavezao ugovorni organ da nadoknadi žalitelju troškove sastava žalbe, izjavljene protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača u iznosu od 614,25 KM sa PDV-om i troškove sastava žalbe izjavljene protiv rješenja u iznosu od 614,25 KM sa PDV-om, odnosno ukupno 1.228,50 KM sa PDV-om.

Tuženi je pravilno odlučio, kada je osporenim aktom usvojio zahtjev žalitelja za naknadu troškova za sastav žalbe.

Naime, u konkretnom slučaju, žalbeni postupak je pokrenuo ponuđač, kojeg je u istom zastupao punomoćnik, a postupak je pokrenut radi dokazivanja nezakonitosti postupanja ugovornog organa. Tužitelj je posredstvom punomoćnika-advokata sačinio žalbu, čiju je osnovanost ugovorni organ prihvatio, a potom i žalbu čiju je osnovanost tuženi organ prihvatio. Dakle, očigledno je da je nepravilnost i nezakonitost ugovornog organa dovela ponuđača u situaciju da, u cilju zaštite svojih imovinskih prava i interesa, mora koristiti redovno pravno sredstvo – žalbu - u čemu je u potpunosti uspio. Ponuđač je u žalbenom postupku imao pravo da zatraži stručnu pravnu pomoć od subjekta koji je u skladu sa važećim propisima ovlašten za njeno pružanje, kao i da zahtijeva da mu izdaci koje je tom prilikom učinio budu nadoknađeni. Pri tom je bez uticaja na ostvarivanje ovog prava, odnos između neophodnosti i troškova zastupanja, pošto se od ponuđača ne može očekivati da snose bilo kakve, makar i neznatne troškove, ukoliko su oni prouzrokovani nezakonitim i/ili nepravilnim radom organa uprave. Troškovi za sastavljanje pravnih lijekova

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side. A vertical line runs down the right margin.]

propisni su Advokatskom tarifom, njihova visina nije arbitrarno određena, niti na bilo koji način zavisi od volje ponuđača.

Ovo sudsko vijeće ukazuje da suviše restriktivnim tumačenjem odredbi Zakona o upravnom postupku, koje se odnose na troškove postupka, može se doći u situaciju da se bez osnova ograniči ustavno pravo ponuđača na pravnu pomoć, odnosno uskratiti njegovo zakonsko pravo da mu troškovi angažovanja pravne pomoći budu nadoknađeni, u situaciji kada je bio prinuđen da koristi pravno sredstvo, kako bi otklonio posledice nezakonitog i nepravilnog rada organa uprave.

Polazeći od naprijed navedenog, ovaj Sud nalazi da je tuženi u postupku donošenja osporenog i rješenja u upravnom postupku, kojim je usvojena žalba žalitelja i usvojen zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe, pravilno zaključio da žalitelj ima pravo na naknadu troškova za sastav žalbe.

Na osnovu naprijed navedenih razloga, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava, pa je primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

